

20 OLDAL

SZERENCSI HÍREK

KÖZÉLETI LAP • MEGJELENIK KÉTHETENTE SZERENCSEN ÉS KÖRNYÉKÉN

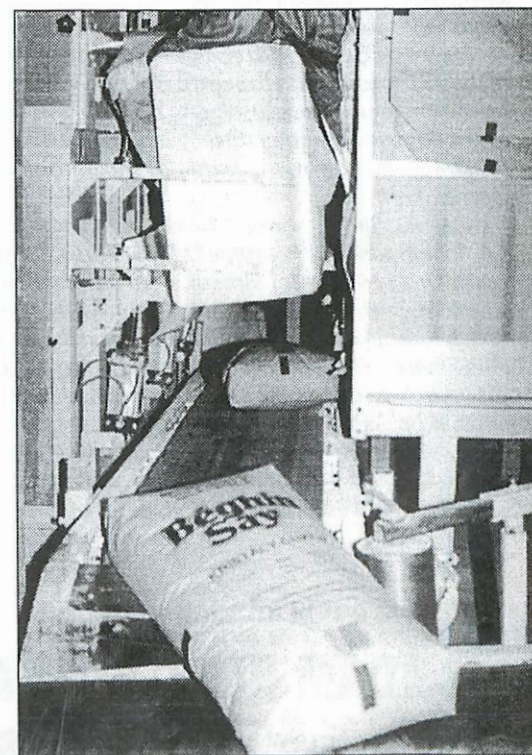
„EZ A MI CSÓNAKUNK...”

A raktárból nem hiányzott

KRISTÁLYCUKOR VÁNDORÚTON

Tarcalon, a Kishomokos tanyán 1996 nyarán és 1997 januárjában egy ismeretlen személy felkereste F. Istvánt és közölte vele, hogy nagyobb mennyiségű kristálycukrot tud szerezni, amelyet megvételre kínált, és a férfi segítségét kérte az áru értékesítéséhez. F. István felvette a kapcsolatot K. Tiborral, akivel megállapodott, hogy a cukrot a felesége által üzemeltetett boltok a közbeiktatásával fogják eladni. Miután kiderült, hogy a Szerencsi Cukorgyár Rt. által 1995 decemberében gyártott és csomagolt húsz tonna – négyszáz zsák – cukor a cég által alkalmazott árnál alacsonyabb összegért cserélt gazdát, a vállalat rendszetének a vezetője 1997. január 27-én ismeretlen tettes ellen feljelentést tett a Szerencsi Rendőrkapitányságon. A nyomozó hatóság jelentős

A cukrot 1996. december 13-án és 14-én a Szerencsi Cukorgyár Rt.-ben gyártották.

(Felvételünk illusztráció)

Vasárnap délután a speciális mentőcsoport az eltűnt férfiak keresésére indult.

KÉT HÉT

VÉDEKEZÉS A VÍZ ELLEN

Még alig szabadultak meg a nagy mennyiségű hótól Borsod-Abaúj-Zemplén megye települései, márciusban újabb megpróbáltatásokkal kell megküzdeniük. A Bodrogközét elöntő belvíz miatt rendkívüli védelmi készültséget rendelt el a kormány, Böcsön a főutat hasította ketté a Hernád, a bodrogközi, taktaközi településeken a tavaly őszi védekezést folytatták az emberek: homokzsákokkal erősítették a megrogyott gátakat, újraindították a szivattyúkat, hogy minél kevesebb kárt okozzon a pusztító árral.

(Cikk a 3. oldalon)

DROGTERJESZTŐK RENDŐRKÉZEN

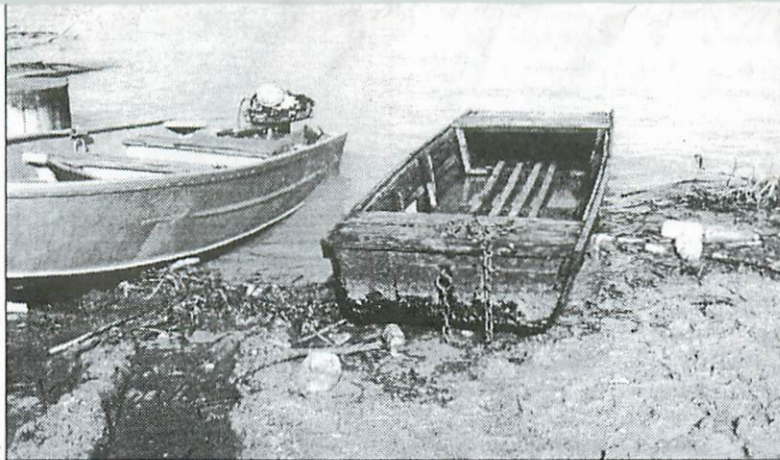
Kiterjedt drogterjesztő hálózatot lepleztek le a közelmúltban a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei rendőrök. Az 57 gyanúsított ellen jelentős mennyiségű kábítószerrel való visszaélés büntetése és más bűncselekmények elkövetésének alapos gyanúja miatt indították eljárást. A drogkereskedők árus útjaik során Szerencsre is eljutottak.

(Cikk a 8. oldalon)

JOB B VOLT SZOBOSZLÓ

Sorozatban a negyedik vereségét szenvedte el a férfi kosárlabda NB II. keleti csoportjában 1999. március 20-án hazai pályán az SZVSE csapata. Hajdúszoboszló gárdája a találkozó első pillanatában megszerezte a vezetést, melyet mindvégig megőrizve bizonyultak jobbnak a házigazdáknál.

(Cikk a 19. oldalon)

Délután 2 óra körül vontatták a bodrogkísfaludi révhez a megtalált csónakot.

Bodrogkísfaludon 1999. március 11-én 17 óra körül Matyisák Tibor 30 éves mozdonyvezető és a barátja, a 31 éves Zempléni Sándor mezőőr együtt indult el egy orránál megcsónkolt és frissen leszurkozott ladikkal a megáradt Bodrogon. A férfiak azóta sem tértek vissza, a csónakot három nappal később, március 14-én délután találták meg és vontatták ki a megáradt folyó partjára. A helyiek úgy tudják, hogy a barátok közül az egyik úszni sem tudott. Egyébként esélyük sem lehetett az életben maradásra, hiszen azon a tragikus napon igencsak haragos volt a folyó, a víz hőmérséklete másfél fok körül lehetett. Március 14-én dél körül három csónak vágott neki Bodrogkísfalud mellől a tengerré áradt folyónak. A helyiek már harmadik napja járták a vizet, a Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsoport szakemberei szombaton kapcsolódtak be a keresésbe.

Az egyik vízi járműben a révész, egy idősebb halász és egy fiatalember – mint később kiderült, Matyisák Tibor öccse – mellett foglaltam helyet. A motorhajtású ladik lassan szelte a habokat, a Bodrog medrét elhagyva az ártérbe vezetett az utunk. A víz mélysé-

ge itt is meghaladja a négy métert, az alacsonyabb fák koronái bokorként emelkednek ki a síma felületből. Jobbra mellettünk egy kisebb erdő tűnik fel, fűrkésző szemünk a facsoport szélét kutatja. Ha ugyanis elszabadult a csónak, annak már itt fel kellett akadnia. Titkon mindannyiunkban az a remény él, hogy élve találjuk meg a két férfit, bár a csütörtök óta eltelt idő és az alig 1-2 fokos víz – amelyben csak negyedórát bír ki az ember – alaposan csökkent az esélyeket. Sorra járjuk a ligeteket – eredménytelenül –, miközben feltűntek a parton Szegi házai. – Forduljunk vissza, nem hiszem, hogy idáig eljutottak volna. Ez evezővel több órai út – javasolta a révész. – Menjünk Tokaj felé, van ott az ártérben egy épület, hátha elszabadult tőlük a csónak és ott húzták meg magukat – kérte az eltűnt férfi öccse. Arrafelé vettük az irányt, amikor telefonon érkezett a hír: a többiek egy felfordult ladikot találtak a Nagy tó mellett, a révkikötőhöz vontatták. Mint később kiderült, mi is jártunk arrafelé, csak a kiserdő másik oldalát pásztáztuk végig. A parttól néhány száz méterre a testvér szeméhez emelte a távcsövet, majd csendesen megjegyezte: Ez a mi csónakunk...

Árvay Attila

értékre elkövetett lopás

büntette miatt rendelte el a vizsgálatot, majd a rendőrség az iratokat vádemelési javaslattal megküldte az ügyészségnek. A Szerencsi Városi Ügyészség az ismeretlen tettes ellen indított nyomozást – mivel annak az adataiból nem lehetett megállapítani az elkövető személyét – megszüntette, és 1998. március 27-én vádiratot nyújtott be a Szerencsi Városi Bíróságnak, amelyben F. Istvánt és K. Tibort társtettesi minőségben, jelentős értékre elkövetett orgazdaság bűntettével vádolta. A Szerencsi Városi Bíróság Sebe Mária vezette büntetőtanácsa 1999. február 24-én ítéletet hirdetett. A két férfit felmentették a vádalól.

A bíróság az ítélet indokolásában megállapította, hogy 1997 januárjában először 50 mázsa, majd később 185 mázsa 1996. december 13-án és 14-én gyártott 50 kilogrammos zsákos kristálycukor került ki a Szerencsi Cukorgyár Rt. raktárából, amelyet ismeretlen személy két különböző időpontban gépkocsival szállított a tarcali Kishomokos tanyára. Az első tételért – az áru eredetének az igazolása nélkül – F. István 90 forintot, a nagyobb szállítmányért 92 forintot fizetett kilogrammonként, összesen 2 millió 152 ezer forintot adott át a szállítónak. Az első alkalommal megvásárolt árut K. Tibor a felesége üzletébe szállította, a később érkezett mennyiség Tarcalon maradt. 1997. január 21-27. között egy szerencsi vállalkozásnak eladtak 225 mázsa kristálycukrot 96 és 97 forint kilónkénti áron. A rendőrség K. Tibor lakásán 1997. január 27-én lefoglalt a Szerencsi Cukorgyárban 1996. december 14-én gyártott 21 mázsa cukrot, valamint az értékesítésből származó 74 ezer forintot.

A vádlottak az eljárásban nem ismerték el a törvényteleniséget és vitálták azt is, hogy ők bűncselekmény elkövetéséből származó árut vásároltak volna. Ugyanakkor érdemi védekezést terjesz-

tettek elő, amikor bizonyították, hogy a cukrot az akkori piaci viszonyoknak megfelelő áron vásárolták, illetve értékesítették.

A városi bíróság a tárgyaláson tanúként hallgatta meg a cukorgyár három vezető beosztású munkatársát, akik egybehangozva azt állították, hogy a cukornak a gyárból történő kikerülésére nincs elfogadható magyarázat és kimutatható kár sem érte a vállalatot. Erre alapozva a bíróság azt a következtetést vonta le: nem állapítható meg, hogy a cukor vagyoni elleni bűncselekmény elkövetése útján került volna ki a gyárból, hiszen ezt semmilyen bizonyíték nem támasztja alá. Az ügyészség álláspontjával ellentétben a bíróság úgy ítélte meg, hogy nem arról van szó, hogy az elkövető kilétét nem lehet megállapítani, hanem a bűncselekmény megtörténte sem igazolható.

A bíróság ítéletében kitért arra is, hogy az orgazdaság járulékos bűncselekmény, amely azt jelenti, hogy az orgazda más bűntényből – lopás, sikkasztás stb. – származó dologra követi el a tettet. Az orgazdaságot – mint önálló bűncselekményt – akkor lehetett volna megállapítani, ha a Szerencsi Cukorgyár Rt.-t kár érte volna. Mivel a vállalat képviselője a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a cégénél a cselekmény elkövetése után elvégzett leltár nem igazolt hiányt – tehát nincs kárunk –, így nem bizonyítható a jogtalan eltulajdonítás – mint alapcselekmény –, ezért az orgazda bűnösségére sem lehet következtetést levonni.

Ezért a városi bíróság – az alpbűncselekmény hiányában – a két férfit a társtettesként jelentős értékre elkövetett orgazdaság bűntettének vádjá alól felmentette, és elrendelte a bűnjelként lefoglalt 21 mázsa kristálycukor és 74 ezer forint K. Tibornak történő kiadását.

Az ítéletet a vádlottak és védőik tudomásul vették, az ügyész három napon belül fellebbezést terjesztett elő, ezért az nem jogerős.

Sárkány László